

מבשר טוב

שיחת חיזוק ראש חודש אלול

תשע"ד

עיה"ק צפת

סעודת ראש חודש וקביעת מזוזות

כל דבר שקורה יש לו שייכות לזמן, וענין מזוזה הוא התחדשות של הבית, ויסוד של ראש חודש הוא ג"כ התחדשות, שנכנס חודש חדש, ומבואר בספרים הקדושים שכל חודש יש לו סגולה מיוחדת השייכת לאותו חודש, ויש עניינים שצריך לעשות ולתקן הנוגעים לאותו חודש דוקא.

וכשמגיע חודש אלול, שכידוע מרמז על "אני לדודי ודודי לי" (שיר השירים ו, ג), ענינו הוא שאפשר להתקרב לרבנו של עולם. וזה גם הענין של ראש השנה, לקבל עול מלכות שמים. וצריך להיות לזה הכנה מקודם, כדי שיהיה אפשר לקבל בראש השנה עול מלכות שמים.

וזה הענין שכתוב בפרשת השבוע (שופטים. דברים טז, כ) "צדק צדק תרדוף", כמ"ש כ"ק אאמו"ר זצוקללה"ה בסה"ק חלקת יהושע (עה"ת, פרשת שופטים, עמוד 42 ד"ה עוד) וז"ל: "עוד נוכל לפרש שאיש ישראל צריך להיות לו הכח, אף שמתבונן שפגם הרבה, אך אעפ"כ יכול להתחיל הכל מחדש מתחילה לעשות מעט מעט, הכל מצטרף לחשבון גדול, בבחינת יעקב חבל נחלתו (דברים לב, ט), כמו חבל מנימים הרבה יכולים לעשות חבל חזק. וזה כי אתם המעט מכל העמים (דברים ז, ז), שישראל עם קודש יש להם זה הכח להתחיל מחדש, לעשות מעט מעט עד שנעשה בחינת קומה שלימה, אבל לא אומות העולם, כי ע"ש יו בחינת יש לי רב (בראשית לג, ט), אבל לא בפנימיות. וזה בשני יצריך יצר טוב ויצר הרע (ברכות נד.), כמו היצר הרע היום אומר לו עשה כך וכו' (ולמחר אומר לו עשה כך עד שאומר לו לך עבוד עבודה זרה) (שבת קה:), כך צריך אתה בבחינת היצר טוב גם כן לעשות כך, ולא יהיה קל [בעיניך] אף רצון טוב ומעשה טוב, והכל יצטרף להקדושה. חייך שבן בנך פותח בתשובה תחילה (ילקוט שמעוני הושע, רמז תקל), שאף שמדמה שפגם הרבה אך יהיה בכל להתחיל הכל מחדש", עכל"ק.

וחודש זה, יש בכוחו שאדם יכול להתחיל להשתנות, וזה יסוד התשובה ששייך בפרט לחודש אלול, כי תשובה עניינה ג"כ השתנות, כמבואר ברמב"ם (הלכות תשובה פ"ב ה"ג) וז"ל: "מדרכי התשובה להיות השב צועק תמיד לפני השם בבכי ובתחנונים, ועושה צדקה כפי כחו, ומתרחק הרבה מן הדבר שחטא בו, ומשנה שמו, כלומר אני אחר, ואיני אותו האיש שעשה אותן המעשים, ומשנה מעשיו כולן לטובה ולדרך ישרה", עכ"ל. והיינו שאדם שעושה תשובה נעשה אדם חדש, ואינו אותו אדם שחטא. ואפילו שיש דברים שקשה לאדם לפרוש מהם, כי הרגל נעשה טבע, אך הזמן של חודש אלול מסוגל לעזור לאדם לשנות אפילו הרגלים שהורגל בהם ולצאת מהם.

והנה ישנם לצערינו אברכים שאינם מקפידים לא לדבר בשעת התפילה, וזה אינו רק פגם שמזלזלים בתפילה, וכשמגיע ראש השנה הרי צריך להתקרב לרבנו של כולם, ולהמליך את הרבנו של עולם, ובאופן זה עושים להיפך, שמתרחקים מהרבש"ע, ובאופן כזה אין שייך לקבל עול מלכות שמים, כי אחד כזה הוא מרוחק ומאוס אצל הרבש"ע, ויש בזה גם חילול ה' גדול.

ועל כן אני מזהיר ומבקש, וצריך להנהיג זאת, שייפסק הדבר הזה שישנם יחידים שמדברים בשעת התפילה. וצריך לדעת שזה הדבר הראשון של חודש אלול, כי ודאי שצריך להתחזק ולכוון בתפילה, אך דבר זה שישנם כאלו שמדברים בשעת התפילה הרי זה חילול ה', ועושה זלזול בכל הענין של תפילה, ואיך יכול להמליך את הרבש"ע כשהוא מדבר בשעת התפילה, ואין שייך בכזה אופן הבחינה של קבלת עול מלכות שמים כשהוא רגיל לדבר בשעת התפילה, ואינו מרגיש כלל שיש עבירה בזה לדבר בשעת התפילה ה' ישמרינו.

וגם בשעה שמדברים תורה בשלש-סעודות, ויש כאלו שיוצאים החוצה, זה ענין של חילול ה' וזלזול.

ואיתא במכילתא (בשלח. פרשת השירה, ו) ובספרי (בהעלותך, כו) "וכל מי שעוזר את ישראל כאלו עוזר להקב"ה, שנאמר (שופטים ה, כג) אורו מרוז אמר מלאך ה' אורו ארור יושביה כי לא באו לעזרת ה' לעזרת ה' בגבורים, הרבת להתגאות כנגד מי שקם כנגדך, מי שקם כנגד בניך הוא קם כנגדך". הרי שמי שעוזר לישראל ובא לעזרת ה' בגבורים, כאילו עוזר להקב"ה, ואם עושה להיפך, שמקלקל לישראל, הרי הוא פוגם בעצמו ומרחק את עצמו מהרבש"ע.

ועל כן אני מבקש בכל לשון של בקשה, וזה הדבר הראשון שצריך לעשות, ויש למנות על כך אחראים, שלא יהיה דבר כזה שאברכים שלנו מדברים חלילה בשעת התפילה, או יוצאים בשלש-סעודות בשעה שאומרים דברי תורה, שזה עושה חילול ה' וזלזול וגורם חולשה לכלל ישראל.

והשי"ת יעזור שבזכות שנקיים זאת נזכה לשפע ברכה והצלחה ברוחניות ובגשמיות, ונזכה לכתובה וחתימה טובה, ולביאת גואל צדק בב"א.